KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/1578

(2017. gada 18. septembris),

ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 11. marta Regulu (ES) 2015/476 par pasākumiem, kurus Savienība drīkst veikt aizsardzībai pret dempingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas padome ([1]) ("PTO pilnvarojuma regula"), un jo īpaši tās 1. un 2. pantu,

tā kā:

1. SPĒKĀ ESOŠIE PASĀKUMI

(1) Padome ar 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013 noteica galīgo antidempinga maksājumu Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam ("galīgā regula") ([2]).

2. PTO STRĪDU IZŠĶIRŠANAS PADOMES PIEŅEMTIE ZIŅOJUMI

(2) 2016. gada 26. oktobrī Pasaules Tirdzniecības organizācijas ("PTO") Strīdu izšķiršanas padome ("SIP") pieņēma Apelācijas institūcijas ziņojumu ([3]) un Šķīrējtiesas ziņojumu ([4]), kas grozīts ar Apelācijas institūcijas ziņojumu ("ziņojumi"), strīdā "Eiropas Savienība – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu no Argentīnas (WT/DS473/15)". SIP norādījusi, ka Šķīrējtiesas ziņojums būtu jālasa saistībā ar Apelācijas institūcijas ziņojumu. Apelācijas institūcijas ziņojumā cita starpā konstatēts, ka ES rīkojusies nesaderīgi ar:

— PTO antidempinga nolīguma ("ADN") 2.2.1.1. pantu, jo nav aprēķinājusi izmeklējamā ražojuma ražošanas izmaksas, pamatojoties uz ražotāju veikto uzskaiti,

— ADN 2.2. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu, jo biodīzeļdegvielas saliktās normālās vērtības aprēķinos nav izmantojusi ražošanas izmaksas Argentīnā, un

— ADN 9.3. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 2. punktu, jo noteikusi antidempinga maksājumus, kas pārsniedz dempinga starpību, kuru būtu bijis jānosaka saskaņā ar attiecīgi ADN 2. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 1. punktu.

(3) Šķīrējtiesa cita starpā konstatējusi, ka Eiropas Savienība rīkojusies nesaderīgi ar:

— ADN 3.1. un 3.4. pantu, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz iekšzemes ražošanas nozari, ciktāl šī pārbaude attiecas uz ražošanas jaudu un jaudas izmantojumu.

(4) Apelācijas institūcija ieteica, lai SIP pieprasa Eiropas Savienībai nodrošināt tās noteikto pasākumu atbilstību ADN un 1994. gada *GATT*.

([1]) OV L 83, 27.3.2015., 6. lpp.
([2]) Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 26.11.2013., 2. lpp.).
([3]) WT/DS473/AB/R un WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R un WT/DS473/R/Add.1.

3. PROCEDŪRA

(5) Ievērojot PTO pilnvarojuma regulas 1. panta 3. punktu, Eiropas Komisija ("Komisija") 2016. gada 20. decembrī, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicējot paziņojumu ([1]) ("paziņojums par procedūras sākšanu"), sāka pārskatīšanu ("pārskatīšana"). Komisija informēja personas, kas bija ieinteresētas izmeklēšanā ("sākotnējā izmeklēšana"), kuras rezultātā tika pieņemta Īstenošanas regula (ES) Nr. 1194/2013, par pārskatīšanu un veidu, kādā Komisija iecerējusi ņemt vērā ziņojumu konstatējumus.

(6) Ieinteresētajām personām bija iespēja iesniegt piezīmes par pārskatīšanas izmeklēšanas sākšanu un lūgt uzklausīšanu Komisijai un/vai tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonai.

(7) Komisija nosūtīja anketu par Savienības ražošanas nozares ražošanas un ražošanas jaudas datiem Eiropas Biodīzeļdegvielas padomei ("EBP") un pēc tam veica pārbaudes apmeklējumu tās telpās.

4. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS

(8) Attiecīgais ražojumus ir nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļas, kuri iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, tīrā veidā vai maisījumā, ar Argentīnas un Indonēzijas izcelsmi, patlaban klasificēti ar KN kodiem ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 un ex 3826 00 90 ("attiecīgais ražojums", parasti saukts par "biodīzeļdegvielu").

(9) Ziņojumi neskar konstatējumus, kas izklāstīti galīgās regulas 16.–27. apsvērumā attiecībā uz attiecīgo ražojumu un līdzīgo ražojumu.

5. UZ ZIŅOJUMIEM BALSTĪTIE PĀRSKATĪTIE KONSTATĒJUMI PAR DEMPINGU

(10) Kā norādīts paziņojumā par procedūras sākšanu, Komisija atkārtoti novērtēja sākotnējās izmeklēšanas galīgos konstatējumus, ņemot vērā SIP ieteikumus un nolēmumus. Šī atkārtotā novērtēšana tika balstīta uz informāciju, kas savākta sākotnējā izmeklēšanā, un informāciju, kuru savākušas ieinteresētās personas pēc paziņojuma par procedūras sākšanu publicēšanas.

(11) Dempinga un kaitējuma sākotnējā izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2011. gada 1. jūlija līdz 2012. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Lai analizētu rādītājus, kas ir būtiski kaitējuma novērtējuma kontekstā, tika izmantoti dati par laikposmu no 2009. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

(12) Šīs regulas nolūks ir labot PTO kontekstā nekonsekventos aspektus galīgajā regulā un panākt tās atbilstību ziņojumiem.

5.1. Indonēzijas iekļaušana

(13) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija atsaucās uz antidempinga pasākumiem, kuri attiecībā uz biodīzeļdegvielas importu no Indonēzijas noteikti ar to pašu galīgo regulu. Pašlaik uz šiem pasākumiem attiecas PTO ietvaros vēl neizskatītais strīds, kas ierosināts pret Savienību pēc Indonēzijas pieprasījuma ([2]) ("ES pasākumi pret Indonēziju"). Šajā strīdā Indonēzija ir nākusi klajā ar apgalvojumiem, kuri ir līdzīgi ziņojumos aplūkotajiem apgalvojumiem. Apelācijas institūcijas juridiskā interpretācija, kas ietverta ziņojumos, ir būtiska arī izmeklēšanai, kas attiecas uz Indonēziju, tāpēc Komisija uzskata par vajadzīgu antidempinga pasākumus, kas noteikti biodīzeļdegvielas importam no Indonēzijas, pārbaudīt arī paralēlā pārskatīšanā, kas notiek atbilstoši PTO pilnvarojuma regulas 2. panta 1. punktam, jo īpaši tiktāl, ciktāl galīgā regula atzīta par nesaderīgu ar ADN 2.2.1.1. pantu.

(14) Vispārējā informācijas izpaušanas dokumenta 12.–20. apsvērumā Komisija sniedza sākotnēju analīzi par to, kā izmeklēšanā, kas attiecas uz Indonēziju, piemēro Apelācijas institūcijas ADN 2.2.1.1. panta interpretāciju.

([1]) OV C 476, 20.12.2016., 3. lpp. Paziņojums par procedūras sākšanu saistībā ar antidempinga pasākumiem, kuri ir spēkā attiecībā uz Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu, ņemot vērā ieteikumus un nolēmumus, ko pieņēmusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas Strīdu izšķiršanas padome strīdā "ES – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu (DS473)", 2016/C 476/04.

([2]) *Eiropas Savienība – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielas importu no Indonēzijas* (DS480).

(15) Pēc informācijas izpaušanas ieinteresētās personas iesniedza piezīmes un apšaubīja Komisijas analīzi, cita starpā, apstrīdot Apelācijas institūcijas interpretācijas piemērojamību, kā arī Komisijas pilnvaras PTO pilnvarojuma regulas ietvarā rīkoties *ex officio* saskaņā ar šo interpretāciju.

(16) Minētajai analīzei nepieciešams veltīt vairāk laika, tāpēc Komisija nolēma pagaidām pārskatīšanu attiecībā uz Indonēziju neizbeigt un turpināt iesākto analīzi, ņemot vērā saņemtās piezīmes. Saskaņā ar PTO pilnvarojuma regulas 2. panta 1. punktu sāktā pārskatīšana tādējādi joprojām turpinās un nav pabeigta, ciktāl tā attiecas uz Indonēziju. Par šo lēmumu visas ieinteresētās personas tika informētas ar 2017. gada 31. jūlija pārstrādāto informācijas izpaušanas dokumentu, un tām tika dota iespēja iesniegt piezīmes.

(17) Indonēzijas valdība apgalvoja, ka Komisija ir pārkāpusi Savienības tiesību pamatprincipus, jo vispirms tā atklāja savu nodomu grozīt galīgo regulu attiecībā uz Indonēziju, bet pēc tam šo nodomu mainīja, lai turpinātu izmeklēšanu attiecībā uz Indonēziju.

(18) Pirmkārt, Indonēzijas valdība uzskatīja, ka šādi rodas nevienlīdzīga un diskriminējoša attieksme pret Indonēzijas ražotājiem salīdzinājumā ar Argentīnas ražotājiem eksportētājiem, jo, kā noteikts paziņojumā par procedūras sākšanu, Komisija bija atzinusi, ka Indonēzijas biodīzeļdegvielas imports bija tādā situācijā, kas bija līdzīga Argentīnas biodīzeļdegvielas importa situācijai. Sakarā ar pārskatīšanas novilcināšanu attiecībā uz Indonēziju Indonēzijas ražotāji eksportētāji ir nonākuši acīm redzami neizdevīgākā situācijā salīdzinājumā ar Argentīnas eksportētājiem.

(19) Otrkārt, tā kā Komisija sāka pārskatīšanu attiecībā uz biodīzeļdegvielas importu gan no Indonēzijas, gan no Argentīnas, Indonēzijas eksportētāji varēja pamatoti un likumīgi paļauties uz to, ka, beidzoties pārskatīšanai attiecībā uz Argentīnu, tiks beigta pārskatīšana arī attiecībā uz Indonēziju. Šo paļaušanos vēl vairāk nostiprināja pirmais informācijas izpaušanas dokuments, kurā Komisija ierosināja attiecībā uz Indonēziju grozīt arī galīgo regulu. Komisija, pārstrādājot informācijas dokumentu, ir mainījusi savu nostāju un tādēļ, kā apgalvots, ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu.

(20) Treškārt, Indonēzijas valdība apgalvoja, ka Komisija esot pārkāpusi labas ticības principu, Indonēzijas importu no pārskatīšanas procedūras izslēdzot vēlā posmā, lai gan visā izmeklēšanas laikā tas tika ņemts vērā.

(21) Sākumā Komisija atgādināja, ka PTO Strīdu izšķiršanas padome jau ir izdarījusi galīgos konstatējumus par ES pasākumiem pret Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu, toties PTO Strīdu izšķiršanas padomē joprojām tiek izskatīts atsevišķs strīds par antidempinga pasākumiem, kas noteikti biodīzeļdegvielai no Indonēzijas. Tādējādi pēdējos uzskata par neapstrīdētiem pasākumiem PTO pilnvarojuma regulas 2. panta 1. punkta nozīmē. Uz to, cita starpā, norāda apzīmējums "ziņojums" PTO pilnvarojuma regulas 1. panta 1. punktā, kas lietots, lai aprakstītu apstrīdētu pasākumu, kuru PTO Strīdu izšķiršanas padome ir izskatījusi un par kuru sagatavojusi nolēmumu.

(22) Turklāt Komisija atgādina, ka Eiropas Savienības tiesībās "vienlīdzīgas attieksmes" un "nediskriminēšanas" princips aizliedz līdzīgas situācijas aplūkot atšķirīgi un atšķirīgas situācijas aplūkot līdzīgi, ja vien šāda attieksme nav objektīvi pamatota ([1]). Lai īstenotu PTO ziņojumus, Indonēzijas un Argentīnas ražotāji eksportētāji objektīvi nav vienādā situācijā: īstenošana, kura attiecas uz izmeklēšanu par attiecīgā ražojuma importu par dempinga cenām no Argentīnas, notika saskaņā ar PTO pilnvarojuma regulas 1. panta 1. punktu un to beidz ar šo regulu, bet īstenošana, kas attiecas uz izmeklēšanu par tādu pašu praksi no Indonēzijas, notika saskaņā ar PTO pilnvarojuma regulas 2. panta 1. punktu un vēl turpinās. Uzņēmumi tiek diskriminēti tikai tad, ja, tiem atrodoties līdzīgā situācijā, tiek piemērota atšķirīga juridiskā attieksme.

(23) Tomēr, tā kā PTO Strīdu izšķiršanas padomes konstatējumu īstenošanas pārskatīšana attiecībā uz Argentīnu un Indonēziju tika sākta uz dažādiem juridiskajiem pamatiem, tad, beidzot kaitējumu izraisoša dempinga izmeklēšanas pārskatīšanu attiecībā uz Argentīnu, pirms tiek beigta kaitējumu izraisoša dempinga izmeklēšanas pārskatīšana attiecībā uz Indonēziju, netiek pieļauta atšķirīga attieksme salīdzināmā situācijā. Tas ir tādēļ, ka uzņēmumi atrodas atšķirīgās situācijās.

([1]) Sk., piemēram, ģenerāladvokāta *Jacobs* secinājumus, sniegtus 2004. gada 29. aprīlī lietā C-422/02 P *Europe Chemi-Con (Deutschland)* pret Eiropas Savienības Padomi, ECLI:EU:C:2004:277, 36. punkts.

(24) Pretēji Indonēzijas valdības apgalvotajam, "vienlīdzīgas attieksmes" vai "nediskriminēšanas" princips Eiropas Savienības tiesību izpratnē tādējādi netiek pārkāpts. Katrā ziņā PTO pilnvarojuma regulas 2. panta 1. punktā lietotais formulējums – "var" un "ja to uzskata par vajadzīgu" – pienākumu neuzliek, tādēļ ES tiesību akti sniedz Komisijai rīcības brīvību īstenot vai neīstenot PTO ieteikumu attiecībā uz neapstrīdētu pasākumu.

(25) Kā norādīts 16. apsvērumā, Komisija, izanalizējusi pēc informācijas izpaušanas saņemtās piezīmes, uzskatīja par vajadzīgu šajā brīdī nebeigt pārskatīšanas izmeklēšanu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz Indonēziju, un turpināt vērtēt, vai minētos konstatējumus, ņemot vērā saņemtās piezīmes, var piemērot arī Indonēzijai.

(26) Turklāt Komisija nevar piekrist argumentam, ka informācijas izpaušanas dokuments esot radījis tiesisko paļāvību par izmeklēšanas galīgo secinājumu. Gluži pretēji – izpaušanas mērķis ir informēt ieinteresētās personas par Komisijas sākotnējiem konstatējumiem un dot tām iespēju efektīvi īstenot savas tiesības uz aizstāvību. Informācijas izpaušanas būtība tādējādi ir tajā, ka Komisija ņem vērā argumentus un faktus, ko iesniegušas ieinteresētās personas.

(27) Tādēļ visām ieinteresētajām personām adresētā pavadvēstulē ir skaidri norādīts, ka "šī informācijas izpaušana neskar nevienu turpmāku lēmumu, ko var pieņemt Komisija, bet, ja šāda lēmuma pamatā ir atšķirīgi fakti un apsvērumi, tie uzņēmumam iespējami drīz tiks darīti zināmi". Konkrētajā gadījumā rīkojoties šādi, Komisija secināja, ka tai nepieciešams vairāk laika, lai analizētu PTO Strīdu izšķiršanas padomes konstatējumu piemērojamību, ciktāl tie attiecas uz Indonēziju. Tas ir pagaidu lēmums un neskar Komisijas galīgo secinājumu. Turklāt ar šo pašu lēmumu Komisija īsteno savu plašo rīcības brīvību, veicot tāda veida pārskatīšanas, kas sāktas saskaņā ar PTO pilnvarojuma regulu, kura ietilpst kopējās tirdzniecības politikas jomā.

(28) Ieinteresētā persona tādējādi nevar paļauties uz tiesiskās paļāvības aizsardzību, pirms Komisija ir beigusi konkrēto pārskatīšanas procedūru, ja Komisija izlemj rīkoties saskaņā ar pilnvarām, ko tai sniedz Savienības likumdevējs ([1]). Arī šis arguments līdz ar to ir jānoraida.

(29) Visbeidzot, tas, ka šādas izmaiņas notika pēc Komisijas sākotnējās nostājas sākotnējās izpaušanas, nav skaidrojams ar ļaunticību, turklāt Indonēzijas valdība šajā sakarā nav sniegusi nekādus pierādījumus. Pārskatīšanas izmeklēšanā Komisija ir godprātīgi veikusi visus pasākumus, pilnībā ievērojot visu ieinteresēto personu tiesības uz pienācīgu procesu.

(30) Tāpēc Komisija noraida apgalvojumus, ka tā esot pārkāpusi ES tiesību pamatprincipus, jo nav izmantojusi rīcības brīvību, lai šajā pārskatīšanas posmā antidempinga pasākumu grozījumus izdarītu tiktāl, ciktāl tie skar Indonēziju, pilnībā ievērojot visu ieinteresēto personu tiesības uz pienācīgu procesu.

(31) Pēc pārstrādātās informācijas izpaušanas viens ražotājs eksportētājs no Indonēzijas ("*Wilmar*"), ņemot vērā nepārprotamos konstatējumus PTO ziņojumos, apstrīdēja Komisijas viedokli, ka nepieciešams papildu laiks, lai pabeigtu pārskatīšanu, kas attiecas uz Indonēziju. Tas turklāt apgalvoja, ka pasākumi pret Indonēziju būtu jāgroza. Pēc ražotāja eksportētāja domām, Komisijai saskaņā ar PTO pilnvarojuma regulu ir tiesības grozīt neapstrīdētos pasākumus un tādējādi nav apšaubāmas tās pilnvaras rīkoties *ex officio*. Visbeidzot, *Wilmar* apgalvoja – ja Komisijas konstatējumi attiecībā uz Indonēziju būtu jāatliek, tad tāpat būtu jāatliek konstatējumi attiecībā uz Argentīnu. Tas uzskatīja, ka PTO procedūrā, kura attiecas uz Indonēziju, ir neatrisināti juridiskie jautājumi, kuri varētu kļūt nozīmīgi un piemērojami pasākumiem, kas noteikti biodīzeļdegvielas importam no Argentīnas, jo īpaši attiecībā uz peļņas starpību.

(32) Komisija piekrita *Wilmar*, ka saskaņā ar PTO pilnvarojuma regulas 2. panta 1. punktu tai principā ir tiesības izdarīt konstatējumus attiecībā uz neapstrīdētajiem pasākumiem. Tomēr, kā paskaidrots 16. apsvērumā, Komisija, pārbaudījusi saņemtās piezīmes, neuzskatīja par vajadzīgu šajā brīdī, izmantojot savas tiesības uz rīcības brīvību, kuras tai sniedz PTO pilnvarojuma regulas 2. panta 1. punkts, beigt pārskatīšanas izmeklēšanu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz Indonēziju.

([1]) Sk. Tiesas spriedumu 1991. gada 7. maijā lietā C-69/89 *Nakajima Visi Precision* pret Eiropas Kopienu Padomi, ECLI:EU:C:1991:186, 120. punkts. Sk. arī jaunākos ģenerāladvokāta *M. Campos Sánchez-Bordona* secinājumus, sniegtus 2017. gada 20. jūlijā lietā C-256/16 *Deichmann*, ECLI:EU:C:2017:580, 49. punkts.

(33) Par *Wilmar* apgalvojumu, ka būtu jāatliek arī konstatējumi par Argentīnu, Komisija atgādina, ka PTO ziņojumi apstiprina peļņas starpības noteikšanai galīgajā regulā izmantoto metodi. Galvenais jautājums neatrisinātajā Indonēzijas lietā līdz šim nav ticis saistīts ar Argentīnu. Katrā ziņā Savienība un Argentīna ir vienojušās par samērīgu termiņu, kas vajadzīgs, lai īstenotu ziņojumu konstatējumus par ziņojumiem, un kas būtu jāievēro.

5.2. **Normālās vērtības noteikšana un dempinga starpību aprēķins**

(34) Šajā iedaļā izklāstīti atkārtoti novērtētie sākotnējās izmeklēšanas konstatējumi saistībā ar ziņojumos ietvertajiem ieteikumiem un nolēmumiem par to, ka Savienība rīkojusies nesaderīgi ar:

— 2.2.1.1. pantu, jo nav aprēķinājusi izmeklējamā ražojuma ražošanas izmaksas, pamatojoties uz ražotāju veikto uzskaiti,

— ADN 2.2. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu, jo biodīzeļdegvielas saliktās normālās vērtības aprēķinos nav izmantojusi ražošanas izmaksas Argentīnā,

— ADN 9.3. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 2. punktu, jo noteikusi antidempinga maksājumus, kas pārsniedz dempinga starpību, kuru būtu bijis jānosaka saskaņā ar attiecīgi ADN 2. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 1. punktu.

(35) Kā minēts galīgās regulas 28. apsvērumā, Komisija noteica, ka ir jāaprēķina saliktā normālā vērtība, jo tika uzskatīts, ka iekšzemes pārdošana nenotiek parastā tirdzniecības apritē. Šis konstatējums nav apstrīdēts un paliek derīgs.

(36) Galīgās regulas 29.–34. apsvērumā Komisija noteikusi, ka Argentīnas galvenajām izejvielām (sojas pupu eļļai un sojas pupām Argentīnā) un gatavajam ražojumam (biodīzeļdegvielai) noteikto eksporta nodokļu starpība nospiedusi (samazinājusi) iekšzemes cenas Argentīnā un tāpēc tas būtu jāņem vērā, aprēķinot salikto normālo vērtību.

(37) Rezultātā, aprēķinot salikto normālo vērtību, Komisija aizstāja galvenās izejvielas izmaksas, kas bija ražotāju eksportētāju uzskaitē, ar attiecīgo valstu kompetento iestāžu publicētajām atsauces cenām.

(38) Bez tam sākotnējā izmeklēšanā Komisija balstīja savus secinājumus uz tādu interpretāciju, ka ADN 2.2.1.1. pants ļauj izmeklēšanas iestādei atteikties no ražotāju eksportētāju uzskaites izmantošanas, ja tā konstatē, ka uzskaite ir vai nu i) nesaderīga ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem, vai ii) pienācīgi neatspoguļo ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas (galīgās regulas 42. apsvērums).

(39) Gan Šķīrējtiesai, gan Apelācijas institūcijai ir vienots viedoklis, ka Komisijas konstatējums par to, ka sojas pupu iekšzemes cenas Argentīnā bijušas zemākas par starptautiskajām cenām Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas dēļ, pats par sevi nebija pietiekams pamats, lai secinātu, ka ražotāju uzskaite pienācīgi neatspoguļo ar biodīzeļdegvielas ražošanu un pārdošanu saistītās sojas pupu izmaksas, vai lai, aprēķinot biodīzeļdegvielas salikto normālo vērtību, neņemtu vērā attiecīgās šajā uzskaitē iekļautās izmaksas.

(40) Ņemot vērā ziņojumus, Komisija atkārtoti aprēķināja normālo vērtību ražotājiem eksportētājiem Argentīnā. Atkārtotajiem aprēķiniem izmantotā metodika attiecībā uz Argentīnu bija identiska Komisijas Regulas (ES) Nr. 490/2013 ([1]) 40.–49. apsvērumā aprakstītajai metodikai.

(41) Pagaidu regulas 45. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ tika uzskatīts, ka pārdošana iekšzemes tirgū nenotiek parastā tirdzniecības apritē un saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu un 6. punktu bija jāaprēķina līdzīgā ražojuma saliktā normālā vērtība. Tas tika darīts, koriģētajām ražošanas izmaksām izmeklēšanas periodā pieskaitot pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas ("PVA izmaksas") un pamatotu peļņas starpību.

([1]) Komisijas 2013. gada 27. maija Regula (ES) Nr. 490/2013, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam ("pagaidu regula") (OV L 141, 28.5.2013., 6. lpp.).

(42) Kā skaidrots pagaidu regulas 46. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka peļņas apjomu Argentīnā nav iespējams balstīt uz izlasē iekļauto uzņēmumu faktiskajiem datiem. Tādēļ peļņas apjoms, ko izmantoja, aprēķinot salikto normālo vērtību, tika noteikts atbilstoši pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktam, pamatojoties uz samērīgu peļņu, ko varētu gūt šādā jaunā un inovatīvā kapitālietilpīgā nozarē normālos konkurences apstākļos brīvā un atvērtā tirgū, proti, balstoties uz apgrozījumu 15 %.

(43) Šajā pārskatīšanā iesniegtajās piezīmēs EBP vairākkārt apgalvoja, ka ziņojumi neliedz Komisijai, aprēķinot salikto normālo vērtību, izdarīt korekciju attiecībā uz izejvielu izmaksām, ja vien tas ir pienācīgi pamatots. Tā apgalvoja, ka, ņemot vērā diferencētā eksporta nodokļa (*DET*) mehānisma dramatisko ietekmi uz Savienības tirgu un dažādās juridiskās iespējas, kas aplūkotas minētajos ziņojumos kā pamats šādai korekcijai, pasākumi pret Argentīnu būtu jāsaglabā to pašreizējā apmērā, taču balstoties uz citādu pamatojumu.

(44) Jo īpaši EBP atsaucās uz paziņojumu Apelācijas institūcijas ziņojumā, ka "ES iestāžu konstatējums, ka sojas pupu iekšzemes cenas Argentīnā bijušas zemākas par starptautiskajām cenām Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas dēļ, pats par sevi nebija pietiekams pamats, lai secinātu, ka ražotāju uzskaite pienācīgi neatspoguļo sojas pupu izmaksas" (Apelācijas institūcijas ziņojuma 6.55. punkts), un apgalvoja, ka PTO ziņojumos saglabāta iespēja neņemt vērā izejvielu izmaksas un koriģēt šīs izmaksas, ja tās tiktu atzītas par neuzticamām.

(45) EBP apgalvo, ka *DET* sistēma kropļo izejvielu tirgu tādā mērā, ka parastie piedāvājuma un pieprasījuma nosacījumi vairs nav izšķirīgie darījuma faktori, un tā izraisa to, ka vērtība tiek pārnesta no izejvielu ražotājiem uz biodīzeļdegvielas ražotājiem, ko nepamato konkrētā tirgus situācija. EBP uzskata, ka tā ir līdzīga situācija kā saistītu pušu darījumos un/vai "citādā praksē", kas varētu ietekmēt izmaksu uzticamību ražotāja eksportētāja uzskaitē, kura ir pamatots iemesls, lai neņemtu vērā šādas izmaksas, lai gan faktiski tās ir radušās.

(46) Pamatojot savu apgalvojumu, ka *DET* kropļo izejvielu tirgu, tā jo īpaši balstās uz analīzi, ko veicis viens no tās ekspertiem, kā arī EBP pasūtītu pētījumu *Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products* ("*Heffley* pētījums"), kuri abi parādot, ka diferencētā eksporta nodokļa sistēma mākslīgi un ievērojami nospiež konkrēto izejvielu iekšzemes cenas un tādējādi tās neesot uzticamas.

(47) *Heffley* pētījumam no 2010. līdz 2016. gadam Argentīnā un Amerikas Savienotajās Valstīs tika vākti dati par biodīzeļdegvielas ražošanas izmaksām šajās divās valstīs. Tas arī sniedz konkrētu tirgus analīzi par laikposmu no 2011. gada oktobra līdz 2012. gada septembrim. Pētījumā konstatēts, ka sojas pupu biodīzeļdegvielas ražošanas izmaksas Argentīnā bijušas zemākās nekā šā paša ražojuma ražošanas izmaksas Amerikas Savienotajās Valstīs. Pētījumā atzīts, ka 27 % starpība "pilnībā skaidrojama ar *DET*".

(48) Otrkārt, pētījumā salīdzināta sojas pupu biodīzeļdegvielas eksporta cena no Argentīnas (neprecizējot galamērķi) ar sojas pupu biodīzeļdegvielas vidējo tirgus cenu Amerikas Savienotajās Valstīs. Vidējā Argentīnas eksporta cena 875 USD/t bija zemāka nekā ASV iekšzemes tirgus cena 1 198 USD/t. Tas būtu varējis radīt spēcīgu stimulu importēt Argentīnas biodīzeļdegvielu. Pētījumā secināts, ka šis izkropļojums "tieši izriet" no *DET*.

(49) Bez tam EBP uzsver, ka šādu izkropļojumu labošana neapšaubāmi atbilstu antidempinga procesa loģikai. Tā apgalvo, ka šādi izkropļojumi būtu jālabo, izdarot attiecīgas izmaksu, jo īpaši izejvielu izmaksu, korekcijas, lai tās būtu tādā līmenī, kādā tās būtu, ja nebūtu izkropļojumu. Tādējādi Komisija atkal noteiktu, kādas būtu reālās konkrētā ražojuma ražošanas un pārdošanas izmaksas eksportētāja tirgū normālos tirgus apstākļos.

(50) Vairāki biodīzeļdegvielas ražotāji apstrīdēja EBP ierosinājumu, ka Komisijai nevajadzētu ņemt vērā uzskaitē reģistrētās izejvielu izmaksas, pamatojoties uz to, ka *DET* sistēmas dēļ šīs izmaksas nav uzticamas. Tie atkārtoja, ka Šķīrējtiesa un Apelācijas institūcija ir skaidri noraidījušas argumentu, ka *DET* pati par sevi varētu būt par pamatu, lai neņemtu vērā uzskaitē reģistrētās izmaksas, un ka izmeklēšanas iestāde nekādā ziņā nevar noraidīt uzskaitē reģistrētās izmaksas, ja uzskaite precīzi un uzticami atspoguļo faktiski radušās izmaksas.

(51) Komisija atzina, ka Apelācijas institūcija pašu par sevi neizslēdz iespējamību, ka izmeklēšanas iestāde konkrētos apstākļos varētu atkāpties no uzskaitē reģistrētajām izmaksām, ja izmeklēšanā tiktu pierādīts, ka izmaksas ir, piemēram, norādītas pārmērīgi lielas vai mazas vai ka uzskaitē iekļauto izmaksu uzticamību ietekmējuši saistītu pušu darījumi vai citāda prakse (Apelācijas institūcijas ziņojuma 6.41. punkts).

(52) Tomēr Apelācijas institūcija ir norādījusi arī, ka Argentīnas eksporta nodokļa sistēma pati par sevi nav pietiekams pamats, lai secinātu, ka ražotāju uzskaite pienācīgi neatspoguļo ar biodīzeļdegvielas ražošanu un pārdošanu saistītās izejvielu izmaksas, vai lai, aprēķinot biodīzeļdegvielas salikto normālo vērtību, neņemtu vērā attiecīgās šajā uzskaitē iekļautās izmaksas (Apelācijas institūcijas ziņojuma 6.55. punkts).

(53) EBP argumenti pamatojas uz priekšnoteikumu, ka *DET* sistēmas iespējamās kropļojošās ietekmes dēļ konkrēto izejvielu izmaksas kļūtu neuzticamas un tāpēc nebūtu jāņem vērā. EBP paliek pie uzskata, ka sojas pupu iekšzemes cenas Argentīnā bijušas zemākas par starptautiskajām cenām Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas dēļ. Tomēr pieņemt šo argumentu būtu līdzvērtīgi kā pieļaut, pretēji Apelācijas institūcijas konstatējumiem, ka *DET* sistēma pati par sevi radījusi to, ka izmaksas, kas faktiski radušās un reģistrētas uzņēmuma uzskaitē, nebūtu jāņem vērā tikai tāpēc, ka tās bijušas zemākas nekā starptautiskās cenas. Šajā ziņā Komisija bez tam atgādina, ka sākotnējā izmeklēšanā tika apstiprināts, ka faktiskās izejvielu izmaksas, kas bija radušās, ir pienācīgi un uzticami atspoguļotas uzņēmuma uzskaitē.

(54) Tāpēc Komisija noraidīja EBP apgalvojumu, jo tā pieņemšana nebūtu saskaņā ar ziņojumu konstatējumiem.

(55) Tāpēc Komisija atzina par nepieciešamu aprēķināt salikto normālo vērtību, pamatojoties uz faktiskajām izmaksām, kas radušās un ir atspoguļotas uzņēmuma attiecīgajā uzskaitē, lai panāktu pasākumu atbilstību ziņojumiem un to saderību ar PTO sistēmu.

(56) Pēc informācijas izpaušanas EBP atkārtoja, ka PTO nolēmums ļauj Komisijai šajā lieta izmantot cenu korekciju. Tā apgalvoja, ka Komisija nepareizi interpretējusi PTO nolēmumu un EBP argumentu.

(57) Pēc EBP domām, Komisija nebija ņēmusi vērā ziņojumos pausto, ka "sojas pupu iekšzemes cenas Argentīnā bija zemākas par starptautiskajām cenām Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas dēļ". EBP apgalvoja, ka nolēmumā, pretēji Komisijas apgalvotajam, nav teikts, ka *DET* kropļojošā ietekme pati par sevi nav pietiekams pamats izmaksu korekcijai.

(58) Bez tam EBP atkārtoja un uzsvēra, ka pietiek vien ar faktu, ka cenas iekšzemes tirgū *DET* dēļ bijušas neuzticamas, lai secinātu, ka ražotāja uzskaite pienācīgi neatspoguļo ar biodīzeļdegvielas ražošanu un pārdošanu saistītās sojas pupu izmaksas. Iekšzemes cenu neuzticamība ļaujot neņemt vērā uzskaitē iekļautās izmaksas, un EBP esot sniegusi Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama izmaksu korekcijai.

(59) EBP uzstāja, ka Šķīrējtiesa un Apelācijas institūcija ir lēmušas, ka izmeklēšanas iestādes var brīvi pārbaudīt ražotāju eksportētāju uzskaitē iekļauto izmaksu uzticamību, jo īpaši to, vai visas radušās izmaksas ir fiksētas; vai radušās izmaksas ir norādītas pārmērīgi lielas vai mazas; vai saistītu pušu darījumi vai citāda prakse ir ietekmējuši uzskaitē iekļauto izmaksu uzticamību. EBP uzskata, ka *DET* sistēmas ietekme bijusi līdzīga kā saistītu pušu darījumiem un/vai tā kļuvusi līdzvērtīga citai praksei, kas būtu varējusi ietekmēt "uzskaitē iekļauto izmaksu uzticamību" ([1]).

(60) Komisija atkārtoti novērtēja šo apgalvojumu, ņemot vērā arī 2017. gada 20. jūlija uzklausīšanu pie uzklausīšanas amatpersonas. Komisija 51.–55. apsvērumā norāda, ka faktiskās izejvielu izmaksas, kas bija radušās, ir pienācīgi un uzticami atspoguļotas Argentīnas uzņēmumu uzskaitē un ka iepriekš izdarītā izmaksu korekcija atzīta par nesaderīgu ar ES saistībām PTO ietvaros.

([1]) *Panel Report, EU – Biodiesel, para. 7.242, fn. 400*; *Appellate Body Report, EU – Biodiesel, para. 6.41.*

(61) Komisija nepiekrīt tam, kā EBP interpretē Šķīrējtiesas un Apelācijas institūcijas konstatējumus. Piemēram, Šķīrējtiesas ziņojuma 400. zemsvītras piezīme ir niansētāka, nekā norādīts EBP iesniegtajās piezīmēs. Šķīrējtiesa bija konstatējusi, ka "uzskaites pārbaude, kas izriet no 2.2.1.1. pantā lietotā apzīmējuma "pienācīgi atspoguļo", nav saistīta ar pašu uzskaitē iekļauto izmaksu "pienācīguma" pārbaudi, ja faktiskās ražotāja vai eksportētāja uzskaitē iekļautās izmaksas pieņemamās robežās citādi atzītas par precīzām un uzticamām".

(62) Tomēr, apgalvojot, ka *DET* sistēmas ietekme bijusi līdzīga kā saistītu pušu darījumiem un/vai tā pielīdzināma citai praksei, EBP tieši norāda uz šādas uzskaitē iekļauto izmaksu pienācīguma pārbaudes nepieciešamību.

(63) Turklāt *DET* sistēmas ietekme i) nebija līdzīga saistītu pušu darījumu ietekmei; ii) nebija pielīdzināma tādai "citai praksei", kas būtu varējusi ietekmēt ražotāja eksportētāja uzskaitē iekļauto izmaksu uzticamību. Lai kāds būtu šo jēdzienu precīzais tvērums, Šķīrējtiesa un Apelācijas institūcija ir skaidri noraidījušas Komisijas galvenos argumentus par to, ka Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas (*DET*) izraisītie cenu izkropļojumi paši par sevi ir pietiekams pamats tam, lai neatzītu ražotāja eksportētāja uzskaitē iekļautās izmaksas ([1]).

(64) Pēc pārstrādātās informācijas izpaušanas EBP saglabāja savu nostāju par to, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi apgalvojumu Apelācijas institūcijas ziņojuma 6.55. punktā un nav ņēmusi vērā tā paša ziņojuma 6.41. punktā sniegto iespēju pārbaudīt reģistrēto izejvielu izmaksu uzticamību un neņemt vērā izejvielu izmaksas tad, ja tās tiktu atzītas par neuzticamām, un papildus sniedza dažus argumentus, kas to pamato.

(65) Par pirmo apgalvojumu EBP norādīja, ka Apelācijas institūcijas apgalvojums 6.55. punktā "… *ES iestāžu konstatējums par to, ka sojas pupu iekšzemes cenas Argentīnā bijušas zemākas par starptautiskajām cenām Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas dēļ, pats par sevi nebija pietiekams pamats, lai secinātu, ka ražotāju uzskaite pienācīgi neatspoguļo ar biodīzeļdegvielas ražošanu un pārdošanu saistītās sojas pupu izmaksas, vai lai, aprēķinot biodīzeļdegvielas salikto normālo vērtību, neņemtu vērā attiecīgās šajā uzskaitē iekļautās izmaksas*" nav Apelācijas institūcijas juridisks novērtējums, kā apgalvo Komisija, bet gan vienkāršs Komisijas secinājuma citāts, kurš sniegts galīgajā regulā. EBP turklāt apgalvoja, ka formulējums "*pats par sevi nav pietiekams pamats*" nozīmē, ka Argentīnas eksporta nodokļa sistēma varētu būt par pietiekamu pamatu neņemt vērā izmaksas, bet Komisija nav veikusi nepieciešamo analīzi. Visbeidzot, Komisija, interpretējot 6.55. punktu, nav ņēmusi vērā faktu, ka Apelācijas institūcija bija konstatējusi nepieciešamību risināt arī izrietošo jautājumu par etalonu. Tas nebūtu bijis nepieciešams, ja Apelācijas institūcija būtu kategoriski izslēgusi to, ka Argentīnas eksporta nodokļa sistēma varētu būt pamats izmaksu korekcijai.

(66) Komisija nepieņēma EBP ierosināto interpretāciju.

(67) Pirmkārt, Apelācijas institūcijas apgalvojums iepriekš 6.55. punktā nav vienkāršs citāts no pašas Komisijas secinājumiem. Tas tieši ir neatņemama daļa no Apelācijas institūcijas ADN 2.2.1.1. panta interpretācijas 6.56. punktā. Apelācijas institūcija pilnībā piekrita Šķīrējtiesai, ka šis noteikums neradot pietiekamu pamatu Komisijas secinājumam neņemt vērā Argentīnas biodīzeļdegvielas ražotāju uzskaitē iekļautās izmaksas, jo Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas dēļ sojas pupu cenas Argentīnas iekšzemes tirgū bija zemākas par starptautiskajām cenām. Šo vērtējumu Apelācijas institūcija vārds vārdā atkārtoja nākamajā, proti, 6.56. punktā "Secinājumi".

(68) Otrkārt, formulējums "*pats par sevi nebija pietiekams pamats*" nozīmē, ka Komisija uzskata, ka *tas vien, ka pastāv eksporta nodokļa sistēma* nav pietiekams pamats, lai pamatotu izmaksu korekciju, kas tika izdarīta sākotnējā izmeklēšanā. Turpretī, ja galvenais iemesls (kā apgalvo EBP) tam, ka Apelācijas institūcija konstatēja ES pasākumu nesaderību ar PTO sistēmu, ir Komisijas nepietiekamais *pamatojums* sākotnējā regulā, tas būtu bijis skaidri pateikts. Tomēr neko tamlīdzīgu nav apgalvojusi ne Apelācijas institūcija, ne Šķīrējtiesa. Formulējums "pats par sevi" drīzāk tika lietots, lai skaidri norādītu uz to, ka eksporta nodokļa sistēmas darbība Argentīnā, lai cik labi pamatota vai dokumentēta arī būtu tās kropļojošā ietekme, "pati par sevi" nevar būt pamats izmaksu korekcijai saskaņā ar ADN 2.2.1.1. pantu.

([1]) *Appellate Body Report, EU – Biodiesel, paras. 6.54–6.55, Panel Report, EU – Biodiesel, paras. 7.248–7.249.*

(69) Treškārt, Apelācijas institūcija 6.58.–6.83. punktā aplūkojusi apgalvojumu par etaloniem, un tas, pēc EBP domām, nozīmē, ka eksporta nodokļa sistēma Argentīnā patiešām būtu varējusi būt pietiekams pamats, lai neņemtu vērā uzskaitē iekļautās izejvielu izmaksas – šim secinājumam Komisija nepiekrita. Kā var spriest pēc virsraksta pirms 6.58. punkta, Apelācijas institūcija tajā aplūkoja citu Argentīnas apgalvojumu saskaņā ar ADN 2.2. pantu.

(70) Pēc tam Komisija izskatīja otru EBP apgalvojumu, proti, ka Apelācijas institūcijas ziņojuma 6.41. punktā ir skaidrs signāls tam, ka uzņēmuma dokumentācijā atspoguļotās izmaksas var neņemt vērā, ja tās balstās uz praksi, kas ietekmē uzskaitē iekļauto izmaksu uzticamību. EBP vēl norādīja uz faktu, ka šo pamatojumu Šķīrējtiesa sniedza tikai zemsvītras piezīmē, savukārt Apelācijas institūcija uzskatīja par nepieciešamu to iekļaut sava ziņojuma pamattekstā. Tas, pēc EBP domām, norāda uz to, ka Apelācijas institūcija gribēja pārāk neierobežoti interpretēt ADA 2.2.1.1. pantu un sniegt skaidru signālu, ka šajā kontekstā izmaksu korekcija joprojām ir iespējama.

(71) Apelācijas institūcija 6.41. punktā izskatīja ES apgalvojumu, ka no Šķīrējtiesas ziņojuma izrietot, ka izmeklēšanas iestādei jāpieņem visas uzņēmuma dokumentācijā atspoguļotās izmaksas, ja vien tās precīzi atspoguļo faktiski radušās izmaksas, "neatkarīgi no tā, cik šādas izmaksas varētu būt nesamērīgas salīdzinājumā ar aizstājēju vai etalonu, kuri atbilst parastajiem tirgus nosacījumiem". Šādu interpretāciju tā noraidīja un atgādināja, ka Šķīrējtiesa patiesībā bija piekritusi tam, ka izmeklēšanas iestāde var pārbaudīt ražotāju dokumentācijas uzticamību un precizitāti. Tā izmeklēšanas iestāde varētu noteikt, vai "ir atspoguļotas visas izmaksas"; vai radušās izmaksas ir norādītas pārmērīgi lielas vai mazas; vai saistītu pušu darījumi vai citāda prakse ietekmē uzskaitē iekļauto izmaksu uzticamību".

(72) Attiecībā uz to, ka Apelācijas institūcija ir atbalstījusi Šķīrējtiesas nolēmumu, ka varētu neņemt vērā uzskaitē iekļautās izmaksas tādā gadījumā, ja izmeklēšanas iestāde konstatējusi saistītu pušu darījumus vai citu praksi, kas ietekmē to uzticamību, Komisija piekrita EBP. Turklāt Komisija neuzskatīja par neparastu to, ka Apelācijas institūcija apgalvojumu nolēmumu izskatīja pamattekstā, nevis zemsvītras piezīmē, kā to bija izdarījusi Šķīrējtiesa. Tomēr ne Šķīrējtiesai, ne Apelācijas institūcijai nebija konstatējumu vai ierosinājumu par to, ka uz eksporta nodokļa sistēmu Argentīnā varētu attiekties šāds izņēmums, kas saistīts ar praksi, kura ietekmē uzticamību. Ja Šķīrējtiesa vai Apelācijas institūcija būtu uzskatījusi, ka Argentīnas eksporta nodokļa sistēmu varētu atzīt par citu praksi, kas ietekmē uzticamību, tad tās to būtu skaidri norādījušas un nebūtu konstatējušas ES pasākumu nesaderību ar PTO sistēmu.

(73) Tāpēc Komisija palika pie savas ziņojumu interpretācijas, proti, ka Argentīnas biodīzeļdegvielas saliktās normālās vērtības aprēķinā ES nevarēja neņemt vērā faktiski radušās izmaksas, pamatojoties uz izkropļojumiem, kurus izraisīja tas vien, ka pastāv Argentīnas eksporta nodokļa sistēma.

(74) Katrā ziņā Komisija pēc tam aplūkoja EBP un pēc informācijas izpaušanas arī *FEDIOL* (Savienības biodīzeļdegvielas ražošanas nozares piegādātājs) argumentus par to, ka Komisijai vajadzētu izpētīt alternatīvus pierādījumus par izmaksu korekciju, ko veic, lai neitralizētu *DET* kropļojošo ietekmi uz biodīzeļdegvielas ražošanas izmaksām Argentīnā. Šajā sakarā tā norādīja, ka vākt alternatīvus pierādījumus par izmaksu korekciju, ko veic, lai neitralizētu *DET* kropļojošo ietekmi, nav šīs pārskatīšanas izmeklēšanas uzdevums.

Katrā ziņā Komisija norādīja, ka *Heffley* pētījumā ietvertie pierādījumi varētu nebūt pietiekami stabils pamats jaunai izmaksu korekcijai šādu iemeslu dēļ.

(75) Pirmkārt, IP aptvēra laikposmu no 2011. gada jūlija līdz 2012. gada jūnijam, savukārt *Heffley* pētījuma konkrētā analīze attiecas uz laikposmu no 2011. gada oktobra līdz 2012. gada septembrim. Tādējādi aplūkotie periodi tikai daļēji pārklājas, radot šaubas par to, vai pētījumā konstatēto bez korekcijām var izmantot par pamatojumu konkrētajā izmeklēšanā. Komisija nespēja labot šo neatbilstību bez datiem par laikposmu no 2011. gada jūlija līdz 2011. gada septembrim.

(76) Otrkārt, pētījumā aplēstas ražošanas izmaksas Amerikas Savienotajās Valstīs, vadoties pēc sojas pupu cenas ASV tirgū. Šāda ekonomiska metode ir balstīta uz pieņēmumiem, taču nesniedz uzticamus datus par faktiskajām ASV biodīzeļdegvielas ražošanas izmaksām. Pat ja paļautos uz pieņēmumiem vien, priekšstats, ka izmaksas, kas rodas, iegūstot biodīzeļdegvielu no neapstrādātas sojas pupu eļļas, ASV un Argentīnā būtu identiskas, nav pamatots. Treškārt, izmantojot "vidējo" Argentīnas eksporta cenu, tiek ignorēts fakts, ka eksporta cena uz

Savienību faktiski var pārsniegt vidējo cenu. Kā reģistrēts lietas materiālos, faktiski sākotnējās izmeklēšanas IP laikā Argentīnas biodīzeļdegvielas eksporta cena uz ES saglabājās 967 EUR/t, kas pēc tā laika valūtas kursa atbilst 1 294 USD/t. Taču pētījumā attiecībā uz šo laikposmu izmantota vidējā eksporta cena 1 071 USD/t. Tas norāda, ka iespējamais ieguvums no *DET* nevarēja tieši izrietēt no eksporta cenām uz Savienību.

(77) Ceturtkārt, pētījumā bez pienācīgiem pamatojošiem pierādījumiem tiek vienkārši pieņemts, ka (zemās) ražošanas izmaksas Argentīnas iekšzemes tirgū attiecīgajā periodā izraisījis tikai *DET*. Faktiski pētījumā nav aplūkoti citi salīdzinošu priekšrocību faktori, kuru dēļ biodīzeļdegvielas ražošana Argentīnā varētu būt lētāka nekā Amerikas Savienotajās Valstīs.

(78) Komisija tādējādi secina, ka nespēj precīzi aizstāt Argentīnas biodīzeļdegvielas ražotāju uzskaitē iekļautās izmaksas ar etalonu, ko piedāvā *Heffley* pētījums.

(79) Pēc pārstrādātās informācijas izpaušanas EBP paskaidroja, ka pētījuma mērķis bija tikai parādīt, kā Komisija varētu, piemēram, novērtēt un kvantitatīvi izmērīt Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas radīto izkropļojumu (neuzticamības) apmēru, nevis aizstāt analīzi, ko Komisija veikusi, balstoties uz tās pārbaudītajiem datiem, kas ievākti sākotnējā izmeklēšanā.

(80) EBP piedevām iesniedza ar uzziņas datiem papildinātu pētījumu, kuri pilnībā atbilst sākotnējās izmeklēšanas periodam, kurā bija ļoti līdzīgs rezultāts, proti, sojas pupu iekšzemes cenu izkropļojums aptuveni 27 % līmenī. EBP turklāt apstrīdēja Komisijas uzskatu, ka pētījumā izmantotas ražošanas izmaksas ASV. Gluži pretēji, minētajā pētījumā izmantotas aplēstās biodīzeļdegvielas ražošanas izmaksas Argentīnā. Turklāt Komisijas kritika par to, ka pētījums balstīts uz vidējo eksporta cenu, ir nepamatota, jo šī cena pati par sevi nav būtiska, lai aprēķinātu biodīzeļdegvielas izmaksu izkropļojumu Argentīnā, ko radījusi eksporta nodokļa sistēma. Visbeidzot, EBP uzskata, ka iespējamās salīdzinošās priekšrocības nevar izskaidrot cenu starpība, kas sasniedz aptuveni 30 %, un, ja nav pierādījumu par pretējo, tad šāda atšķirība skaidrojama tikai ar eksporta nodokļiem Argentīnā.

(81) Komisija pārbaudīja EBP sniegtos paskaidrojumus un precizējumus. Komisija piekrita, ka sojas pupu iekšzemes tirgus cenu izkropļojums, kas parādīts pārstrādātajā pētījumā, izmeklēšanas periodā bija aptuveni 27 %. Tomēr Komisiju nepārliecināja pārējie trīs punkti.

(82) Kā atzinusi pati EBP, aplēstās ražotāja apstrādes izmaksas Argentīnā tika pamatotas uz trim analīzēm: viena vidējo izmaksu un vidējās cenas datu analīze par sešiem gadiem Amerikas Savienotajās Valstīs un Argentīnā; viena to pašu datu analīze par vienu gadu Amerikas Savienotajās Valstīs un Argentīnā un viena analīze par viena gada datiem Argentīnā, pasaules cenu aizstājot ar Argentīnas eksporta cenu. Protams, situācija ASV bija ārzemju etalons, ko izmantoja, lai noskaidrotu, kādas izmaksas būtu bijušas Argentīnā, ja eksporta nodokļa dēļ nebūtu radušies izkropļojumi.

(83) Turklāt, mēģinot noteikt, kādas priekšrocības Argentīnas biodīzeļdegvielas ražotājam varēja rasties *DET* sistēmas dēļ, nebija pietiekama iemesla, kādēļ Argentīnas eksporta cenas uz Eiropu nebūtu bijis jāņem vērā.

(84) Turklāt Komisija apstrīdēja vienīgi pieņēmumu, ka *DET* bija *vienīgais* cēlonis tik lielam ieguvumam (aptuveni 30 %), tā nekad nav apstrīdējusi to, ka *DET* ietekmē Argentīnas biodīzeļdegvielas ražotājiem tika mākslīgi pazeminātas izejvielu izmaksas.

5.3. **Atkārtoti aprēķinātās dempinga starpības**

(85) Pēc informācijas izpaušanas daži Argentīnas ražotāji eksportētāji pauda ar konkrētiem uzņēmumiem saistītas piezīmes par iespējamām kļūdām dempinga aprēķinos. Atbilstošos gadījumos Komisija laboja šīs kļūdas un attiecīgi laboja dempinga starpības un maksājumus.

(86) Pārskatītās maksājuma likmes visiem Argentīnas eksportētājiem, noteiktas, ņemot vērā konstatējumus un ieteikumus PTO ziņojumos, izteiktas *CIF* cenas līmenī pie Savienības robežas pirms muitas nodokļa samaksas, ir šādas:

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība
Argentīna	*Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario*; *Bunge Argentina S.A., Buenos Aires*	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; *Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I. C.I. y A., Bahia Blanca*; *Vicentin S.A.I.C., Avellaneda*	6,6 %
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	6,5 %
	Visi pārējie uzņēmumi	8,1 %

6. **UZ ZIŅOJUMIEM BALSTĪTIE PĀRSKATĪTIE KONSTATĒJUMI PAR KAITĒJUMU**

(87) Ziņojumos cita starpā konstatēts, ka ES rīkojusies nesaderīgi ar ADN 3.1. un 3.4. pantu, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz iekšzemes ražošanas nozari, ciktāl šī pārbaude attiecas uz ražošanas jaudu un jaudas izmantojumu. Tomēr ziņojumos cita starpā nav atzīts par nederīgu secinājums, ka attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozarei nodarīts būtisks kaitējums.

(88) Šķīrējtiesa ir konstatējusi, ka ES iestādes, pieņemdamas pārskatītus datus, ko vēlā izmeklēšanas posmā bija iesniegusi ES iekšzemes ražošanas nozare, un nepārliecinādamās par šo datu precizitāti un uzticamību, ir rīkojušās nesaderīgi ar ADN 3.1. un 3.4. pantu (Šķīrējtiesas ziņojuma 7.395. punkts). Pārskatītie dati attiecas uz "dīkstāves jaudu". Vienlaikus Šķīrējtiesa norāda, ka pārskatītajiem datiem ES iestāžu secinājumā, kas par jaudas pārpalikumu izdarīts galīgajā regulā, kur tie pieskaitīti pie "citiem faktoriem", kas izraisa kaitējumu, nav nozīmīgas lomas (to apliecina Apelācijas institūcijas ziņojuma 6.174. punkts).

(89) Daži ražotāji eksportētāji un Argentīnas biodīzeļdegvielas eksportētāju apvienība *CARBIO* apgalvoja, ka apzīmējums "dīkstāves jauda", kas skaidrots galīgajā regulā, konkrētajā nozarē ir visnotaļ bezjēdzīgs. Jauda vai nu ir, vai tās nav.

(90) Importētājam *Gunvor* un *CARBIO* kaitējumu iekšzemes ražošanas nozarei radīja nevis pats jaudas izmantojuma līmenis, bet gan strukturāls jaudas pārpalikums nozarē, kas bija radies ražošanas jaudas nepamatotas palielināšanas dēļ, kas bija notikusi, neskatoties uz zemo jaudas izmantojuma līmeni.

(91) *CARBIO* un Argentīnas un Indonēzijas ražotāji eksportētāji bez tam norāda, ka Komisijai tika lūgts atkārtoti pārbaudīt ražošanas jaudu un jaudas izmantojumu, pamatojoties uz "apstiprinošiem pierādījumiem". Tai vajadzētu būt minēto faktoru "objektīvai pārbaudei".

(92) Komisija šo jautājumu aplūkojusi 6.1.–6.4. iedaļā.

6.1. **Atbildes uz anketas jautājumiem un pārbaudes**

(93) Komisija izsūtīja anketu EBP, lūdzot skaidrojumus par to, i) kādas metodes piemērotas, lai aprēķinātu Savienības ražošanas nozares ražošanas jaudu un jaudas izmantojumu attiecīgajā periodā, un ii) kāpēc sākotnējās izmeklēšanas laikā šie dati tika pārskatīti un uz kāda pamata iegūti jaunie skaitliskie rādītāji.

(94) Komisija arī lūdza EBP izskaidrot, kā tā saprot apzīmējumu "dīkstāves jauda"; kāpēc EBP uzskata, ka attiecībā uz attiecīgo periodu tā jāizslēdz no Savienības ražošanas nozares kopējās ražošanas jaudas un kā aprēķināta dīkstāves jauda uzņēmumiem, kas nav *EBP* locekļi.

(95) Komisija saņēma atbildi uz anketu, analizēja to un pēc tam 2017. gada 26. aprīlī veica pārbaudes apmeklējumu EBP telpās. Pēc Komisijas lūguma pārbaudes apmeklējumam Komisijas veiktai pārbaudei uz vietas EBP bija sagatavojusi visus attaisnojošos dokumentus un darba lapas, kas tika izmantoti, lai sagatavotu atbildes uz anketas jautājumiem, jo īpaši tos, ka sasaista iesniegto informāciju ar vadības un grāmatvedības uzskaiti.

(96) Komisija pārbaudīja attaisnojošos dokumentus, salīdzināja datus, kas paziņoti par attiecīgo periodu, ar to avotu un spēja noskaidrot atbilstību starp informāciju vadības un grāmatvedības uzskaitē un pārskatītajiem datiem, kas tika iesniegti sākotnējā izmeklēšanā par ražošanas jaudu un jaudas izmantojumu attiecībā uz laikposmu no 2009. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām. Dokumentos ir konfidenciāli uzņēmuma dati, un tos nevar izpaust.

(97) *Gunvor* un *CARBIO* nāca klajā ar apgalvojumu, ka Komisijas anketa, kas adresēta EBP, nav pietiekama, lai panāktu atbilstību ADN 3.1. un 3.4. panta prasībām. Nepieciešams, lai EBP izskaidrotu, kā pārskatītos datus pamato publiski pieejami avoti, un Komisijai nevajadzētu vienkārši pieņemt EBP sniegto informāciju.

(98) Turklāt *Gunvor* un *CARBIO* apgalvo, ka EBP atbildes uz anketas jautājumiem ir ievērojami īsinātas un rezultātā ieinteresētās personas nevar saprast, kā dati savākti, kā novērtēti un pārbaudīti, tos salīdzinot ar citiem avotiem, un tāpēc nespēj izvērtēt, vai attiecīgajai EBP sniegtajai informācijai var kādā mērā uzticēties.

(99) Abas personas iesniedza *Eurostat* savāktos datus par biodīzeļdegvielas ražošanu, ražošanas jaudu un patēriņu Eiropas Savienībā un norādīja uz līdzību starp šiem datiem un pagaidu regulā publicētajiem datiem, ko bija savākusi un Komisijai iesniegusi EBP. Tās norādīja, ka Komisijai būtu bijis jāizmanto *Eurostat* dati, nevis EBP dati, kas koriģēti attiecībā uz dīkstāves jaudu.

(100) Bez tam tās apgalvo, ka EBP sniegtā "dīkstāves jaudas" definīcija ir pārāk nenoteikta un ka ierosinājums samazināt ražošanas jaudu, izslēdzot "dīkstāves jaudu", radies tikai pēc tam, kad publicēta pagaidu regula, tiklīdz kļuvis skaidrs, ka pagaidu regulā norādīto skaitlisko rādītāju dēļ būtu grūtāk pamatoti noteikt cēloņsakarību starp iespējamo importu par dempinga cenām un iespējamo kaitējumu ES ražošanas nozarei.

(101) Komisija noraida šos apgalvojumus, kā skaidrots 6.2.–6.4. iedaļā. Tā rūpīgi novērtēja atbildes uz anketas jautājumiem, pēc tam pārbaudīja datus pārbaudes apmeklējuma laikā EBP telpās un konstatēja, ka iesniegtie un pārskatītie dati ir pareizi un uzticami un ka nav nepieciešams mainīt pārskatītos skaitliskos rādītājus, kas tika izmantoti galīgajai regulai (skatīt arī 53.–58. apsvērumu).

(102) Turklāt Komisija norāda, ka EBP savāktie dati atbilst *Eurostat* datiem un tāpēc *Eurostat* dati ir neatkarīgs apstiprinājums EBP datu precizitātei un uzticamībai. Tomēr *Eurostat* datu kopums līdz 2014. gadam nebija publicēts, tāpēc sākotnējā izmeklēšanā to nevarēja izmantot.

(103) Tāpēc pārskatītie dati, kas tika izmantoti galīgajā regulā (131. apsvērumā) (skatīt nākamo tabulu), bija pareizi, un tie tika apstiprināti pēc pārbaudes apmeklējuma.

	2009	2010	2011	IP
Ražošanas jauda (tonnas)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indekss (2009. gads = 100)	*100*	*99*	*85*	*87*
Ražošanas apjoms (tonnas)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indekss (2009. gads = 100)	*100*	*107*	*98*	*104*
Jaudas izmantojums	46 %	50 %	53 %	55 %
Indekss (2009. gads = 100)	*100*	*109*	*115*	*120*

6.2. **ES kopējais ražošanas apjoms: precizējumi par EBP datu vākšanas procesu attiecībā uz ražošanas apjomu**

(104) 2013. gada martā pirms pagaidu pasākumu publicēšanas EBP sniedza Komisijai datus par Savienības ražošanas nozares ražošanas apjomu: gan par EBP locekļiem, gan par uzņēmumiem, kas nebija EBP locekļi.

(105) Paziņotie dati par ražošanas apjomu tika sniegti pa uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai tie bija EBP locekļi. Šāda augšupēja pieeja nodrošināja, ka sniegtie dati par ražošanas apjomu rada precīzu priekšstatu par ražošanas apjomu Eiropas Savienībā.

(106) Ik ceturksni veidlapā, ko atsūta EBP, EBP locekļi sniedz tai datus par ražošanas apjomu, tad tie tiek pārbaudīti, salīdzinot ar tirgus informācijas avotiem. Īpašu uzmanību EBP veltī datiem par ražošanas apjomu, jo tie tiek izmantoti, lai noteiktu EBP locekļu finansiālo iemaksu apvienībā.

(107) Dati par ražošanas apjomu no uzņēmumiem, kas nav EBP locekļi, tiek vākti, tieši sazinoties ar uzņēmumiem. Tad paziņotie dati tiek salīdzināti ar citiem tirgus informācijas avotiem, tostarp valsts apvienībām, citiem ražotājiem un specializētām publikācijām.

(108) EBP sniegtie dati tādējādi ir labāka pieejamā informācija par ražošanas apjomu ES mērogā par EBP locekļiem un uzņēmumiem, kas nav EBP locekļi, tie pamatojas uz konsekventiem EBP ziņojumiem par faktisko ražošanas apjomu par katru ES uzņēmumu, kas ražo biodīzeļdegvielu.

(109) EBP izmantoja šos datus, lai noteiktu kopējo Savienības ražošanas apjomu, uz kuru tas balstīja savas iesniegtās piezīmes.

6.3. **ES kopējā ražošanas jauda: precizējumi par EBP datu vākšanas procesu attiecībā uz ražošanas jaudu**

(110) 2013. gada martā pirms pagaidu pasākumu publicēšanas EBP sniedza Komisijai datus par Savienības ražošanas nozares ražošanas jaudu: gan par EBP locekļiem, gan par uzņēmumiem, kas nebija EBP locekļi.

(111) Tādā pašā veidā kā dati par ražošanas apjomu, tie tikta sniegti par katru uzņēmumu: gan par EBP locekļiem, gan uzņēmumiem, kas nav EBP locekļi.

(112) Divreiz gadā veidlapā, ko atsūta EBP, EBP locekļi sniedz datus par ražošanas jaudu, tad tie tiek pārbaudīti, salīdzinot ar tirgus informācijas avotiem. Lai nodrošinātu datu konsekvenci, EBP lūdz savus locekļus paziņot jaudu, pamatojoties uz 330 darba dienām gadā, pa ražotnēm, lai ņemtu vērā ražotņu neizbēgamo apkopi.

(113) Dati par ražošanas jaudu no uzņēmumiem, kas nav EBP locekļi, tiek vākti, tieši sazinoties ar uzņēmumiem, pēc tam, tāpat kā dati par ražošanas apjomu, tie tiek pārbaudīti, salīdzinot ar citiem avotiem.

(114) EBP lūdz uzņēmuma ražošanas jaudas "momentuzņēmumu" konkrētā dienā, un jaudas jēdzienu ne visi uzņēmumi vienmēr izprot līdzīgi, tāpēc EBP sniegtie dati par ražošanas jaudu būtu jāuzskata par mazāk precīziem nekā dati par ražošanas apjomu.

(115) Tomēr EBP sniegtie dati ir labāka pieejamā informācija par ražošanas jaudu ES mērogā par EBP locekļiem un uzņēmumiem, kas nav EBP locekļi, tie pamatojas uz konsekventiem EBP ziņojumiem par faktisko ražošanas jaudu par katru ES uzņēmumu, kas ražo biodīzeļdegvielu.

6.4. **Precizējumi par EBP lietoto apzīmējumu "dīkstāves jauda"**

(116) Pēc pagaidu regulas publicēšanas un kā aprakstīts galīgajā regulā, kļuva skaidrs, ka dati, kas bija publicēti par ražošanas jaudu, precīzi neatspoguļo Savienības ražošanas nozares reālo situāciju. Tādējādi Komisija lūdza EBP precizēt tās datus par ražošanas jaudu.

(117) EBP gan par saviem locekļiem, gan uzņēmumiem, kas nav tās locekļi, sniedza Komisijai atjauninātus datus, kuros tika norādīta nepieejamā, tā sauktā "iesaldētā" ražošanas jauda jeb "dīkstāves jauda", kas sākotnējā informācijā bija pieskaitīta pie ES kopējās ražošanas jaudas.

(118) EBP nosaka dīkstāves jaudu, no atsevišķu uzņēmumu iesniegtiem datiem aprēķinot ražošanas apjomu un ražošanas jaudu. Ņemot vērā iepriekš aprakstītā datu vākšanas procesa raksturu, bija nepieciešams pārskatīt datus, kas tika sniegti par uzņēmumiem, kas nav EBP locekļi, lai nodrošinātu, ka dati par ražošanas jaudu iespējami precīzi atspoguļo ES ražošanas nozares reālo situāciju.

(119) EBP sniegtie dati laikposmā starp pagaidu regulu un galīgo regulu bija labāka pieejamā informācija par ražošanas jaudu ES mērogā par EBP locekļiem un uzņēmumiem, kas nav EBP locekļi, tie pamatojas uz konsekventiem EBP ziņojumiem par faktisko ražošanas jaudu par katru ES uzņēmumu, kas ražo biodīzeļdegvielu.

6.5. **Piezīmes pēc informācijas izpaušanas**

(120) Kad tika izpausti Komisijas konstatējumi par kaitējumu, vairākas ieinteresētās personas nāca klajā ar piezīmēm par šiem konstatējumiem.

(121) Argentīnas biodīzeļdegvielas ražotāju apvienība *CARBIO* atkārtoja savu viedokli, kas jau tika pausts pārskatīšanas izmeklēšanā, ka šajā kaitējuma un cēloņsakarību analīzē būtu jāizmanto jaunākie *Eurostat* dati par biodīzeļdegvielas ražošanas apjomu un ražošanas jaudu, nevis dati, kas izmantoti sākotnējā izmeklēšanā.

(122) Komisija noraida šo apgalvojumu. *Eurostat* dati sakrīt ar sākotnējiem datiem, kas iegūti no EBP. Tomēr EBP vēlāk koriģēja minētos datus, lai labāk atspoguļotu dīkstāves jaudu sākotnējās izmeklēšanas laikā. Kā jau ir norādīts 6.4. iedaļā, Komisija šajā pārskatīšanas izmeklēšanā pārbaudīja minētos atjauninātos datus. Tādējādi sākotnējie *Eurostat* dati, ko šoreiz Komisija īpaši pārbaudīja un izmantoja, nerada pašu precīzāko priekšstatu par ražošanas apjomu.

(123) *CARBIO* norādīja arī, ka Komisijai vajadzētu definēt "dīkstāves jaudu". Komisija atkārtoti norāda, ka tā ir definējusi dīkstāves jaudu galīgās regulas 131. un 132. apsvērumā. PTO ziņojumos nav apstrīdēts Komisijas izmantotais jēdziens "dīkstāves jauda", tāpēc nav iemesla to mainīt šīs pārskatīšanas vajadzībām.

7. **INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA**

(124) Visas personas tika informētas par Komisijas konstatējumiem, un tām tika dots laiks piezīmju iesniegšanai.

(125) Pēc informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs *Molinos de la Plata* informēja Komisiju, ka tas eksportējis uz Savienību ar nosaukumu *Molinos Agro S.A.*, nevis ar nosaukumu *Molinos Río de la Plata S.A.*, un sniedza attiecīgus pierādījumus.

(126) Komisija rūpīgi pārbaudīja sniegtos pierādījumus un secināja, ka nosaukuma maiņa ir pietiekami pamatota, tāpēc pieņēma apgalvojumu.

(127) Pēc informācijas izpaušanas Indonēzijas eksportētājs *Wilmar* lūdza uzklausīšanu, un tā tika sarīkota. Tas pauda ar konkrētu uzņēmumu saistītus apgalvojumus par dempinga un kaitējuma aprēķiniem un konkrēti lūdza samazināt tā peļņas starpību.

(128) Komisija noraida šos apgalvojumus, jo tie nav saistīti ar PTO ziņojuma par Argentīnu īstenošanu. Turklāt lielākā daļa no tiem patlaban PTO tiek izskatīti strīdā, par kuru pieprasījumu iesniegusi PTO.

(129) Pēc pārstrādātās informācijas izpaušanas *Wilmar* uzstāja, ka tā apgalvojums par *Wilmar* peļņas starpību saliktās normālās vērtības aprēķinam nevis tiek izskatīts PTO, bet gan ir ar to nesaistīts jautājums, un apgalvojums balstās vienīgi uz antidempinga pamatregulas noteikumiem. Tāpēc šis apgalvojums būtu jāaplūko šajā pārskatīšanā. *Wilmar* piedevām apgalvoja, ka pasākumu saglabāšana nav Savienības interesēs un tāpēc tie jāizbeidz.

(130) Komisija atgādināja, ka šī pārskatīšana sākta, pamatojoties uz PTO pilnvarojuma regulu, lai īstenotu konstatējumus un ieteikumus, kurus strīdā "Eiropas Savienība – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu no Argentīnas (WT/DS473/15)" sniegusi Šķīrējtiesa un Apelācijas institūcija. Tādējādi šī pārskatīšana attiecas tikai uz jautājumiem, kas tiek izskatīti PTO, un saistītām un/vai tehniskām izmaiņām, kuras var izrietēt no tiem. Tādēļ neviens no *Wilmar* apgalvojumiem nav pieņemams. Turklāt Komisija atgādināja, ka *Wilmar* līdzīgu apgalvojumu

par peļņas starpību bija izteicis jau sākotnējā izmeklēšanā un tas tika noraidīts (skatīt Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1194/2013 43.–46. apsvērumu). Pēc informācijas izpaušanas Argentīnas ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, *COFCO Argentina S.A.* (iepriekš – *Noble Argentina S.A.*) iesniedza lūgumu, lai uzņēmumu uzskatītu par "jaunu" ražotāju eksportētāju un iekļautu "citu uzņēmumu, kas sadarbojās" sarakstā, kuriem noteiktas atsevišķas likmes.

(131) Komisija informēja uzņēmumu, ka tam būtu jāievēro procedūra, kas jauniem ražotājiem eksportētājiem noteikta galīgās regulas 3. pantā.

(132) Pēc informācijas izpaušanas EBP lūdza uzklausīšanu pie uzklausīšanas amatpersonas, jo Komisijas nostāja neesot noteikta, balstoties uz objektīvu juridisku pamatojumu, bet gan uz politiskām interesēm.

(133) 2017. gada 20. jūlija uzklausīšanā uzklausīšanas amatpersona nekonstatēja, ka būtu pārkāptas EBP ieinteresētās personas tiesības uz aizstāvību. Vienlaikus tā aicināja Komisiju pamatot viedokli, kāpēc tā nevar neņemt vērā sojas pupu cenas Argentīnā, jo tās esot neuzticamas. Komisija šo jautājumu iekļāva 60.–63. apsvērumā aplūkotajā novērtēšanā, kura attiecās uz piezīmēm, kas tika saņemtas pēc informācijas izpaušanas.

8. **GALĪGIE PASĀKUMI**

(134) Pamatojoties uz iepriekš minēto atkārtoto novērtējumu, Komisija secina, ka tiek apstiprināts sākotnējā izmeklēšanā noteiktais dempings, kas rada kaitējumu.

(135) Tāpēc būtu jāsaglabā ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013 noteiktie Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam piemērojamie antidempinga pasākumi ar pārskatītajām dempinga starpībām, kas Argentīnai aprēķinātas atkārtoti, kā šajā regulā jau ir minēts.

(136) Attiecīgajam ražojumam piemērojamā galīgā antidempinga maksājuma likme ir šāda:

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība	Kaitējuma starpība	Antidempinga maksājuma likme
Argentīna	*Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario*; *Bunge Argentina S.A., Buenos Aires*	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; *Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca*; *Vicentin S.A.I.C., Avellaneda*	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Visi pārējie uzņēmumi	8,1 %	25,7 %	8,1 %

(137) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza galīgās regulas 1. panta 2. punkts.

(138) Komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 ([1]) 15. panta 1. punktu, nav sniegusi atzinumu,

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regula (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Tabulu, kurā norādītas galīgās antidempinga maksājuma likmes, kas piemērojamas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1194/2013 1. panta 2. punktā uzskaitīto uzņēmumu ražojumu neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa samaksas, aizstāj ar šādu tabulu:

"Valsts	Uzņēmums	Maksājuma likme EUR par neto tonnu	*TARIC* papildu kods
Argentīna	*Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario*; *Bunge Argentina S.A., Buenos Aires*	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; *Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I. C.I. y A., Bahia Blanca*; *Vicentin S.A.I.C., Avellaneda*	62,91	B784
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās: *Cargill S.A.C.I., Buenos Aires*; *Unitec Bio S.A., Buenos Aires*; *Viluco S. A., Tucuman*	62,52	B785
	Visi pārējie uzņēmumi	79,56	B999
Indonēzija	*PT Ciliandra Perkasa, Jakarta*	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; *PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan*	174,91	B789
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās: *PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta*	166,95	B790
	Visi pārējie uzņēmumi	178,85	B999"

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 18. septembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER